מטהר השבטים. מיחסס: **כסף מעטר ממוזרים.** המטומטים בישראל מחמת ממונם והוא גורם להם שיטהרו שלעתיד לבא אין הקב"ה מבדילם מאחר שנדבקו בהם משפחות ישראל: **ויישב מצרף ומטהר כסף.** אותם שנטמטו מחמת עשרם וסיפיה דקרא דהוה אור ליחסס: **שבטים** (ואחרון אחרון הפסוקים) **שבטו** של לוי מטהר תחילה א"מטהר" **ישנא** מגלגי ½ בני לוי **ויזקק אותם כזהב וכבסף והיו** לי"ל מגישי מנחה בצדקה" אמר רבי יהושע בן לוי: כסף *מטהר ממוזרים שנאמר "וישב מצרף ומטהר כסף" מאי "מגישי מנחה בצדקה" א"ר יצחק צדקה עשה הקב"ה עם ישראל שמשפחה שנטמעה נטמעה: גופא אמר רב יהודה אמר שמואל כל ארצות עיסה לארץ ישראל וארץ ישראל עיסה לבבל: בימי רבי בקשו לעשות בבל עיסה לארץ ישראל אמר להן *קוצים אתם משימים לי בין עיני, רצונכם יטפל "עמכם" ר' חנינא בר חמא נטפל עמהם ר' חנינא בר חמא אמר להם "כך מקובלני מר' ישמעאל בר' יוסי שאמר משום אביו כל ארצות עיסה לארץ ישראל וארץ ישראל עיסה לבבל" בימי רבי פנחס בקשו לעשות בבל עיסה לארץ ישראל אמר להם לעבדיו "כשאני אומר שני דברים בבית המדרש טלוני בעריסה ורוצו, כי עייל אמר להם: *אין שחיטה לעוף מן התורה, אדיתבי וקמעייני בה אמר להו כל ארצות עיסה לארץ ישראל וארץ ישראל עיסה לבבל נטלוהו בעריסה ורצו, רצו אחריו ולא הגיעוהו ישבו ובדקו עד שהגיעו לסכנה, ופירשו. א"ר יוחנן *היכלא בידינו היא אבל מה אעשה שהרי גדולי הדור נטמעו בה סבר לה כר' יצחק דאמר ר' יצחק משפחה שנטמעה נטמעה, אמר אביי אף אנן נמי תנינא [משפחת בית הצריפה היתה בעבר הירדן "יוחקה בן ציון בורוע *עוד אחרת היתה "וקלובה בן ציון בזרוע, כגון אלו אליהו בא לטמא ולטהר לרחק ולקרב כגון אלו בידעין, אבל משפחה שנטמעה נטמעה] תאנא עוד אחרת היתה ולא רצו חכמים לגלותה אבל חכמים מוסרים אותו לבניהם ולתלמידיהם פעם אחת בשבוע ואמרי לה פעמים בשבוע אמר רב נחמן בר יצחק כמתברא כמאן דאמר פעם אחת בשבוע כדתניא *הריני נזיר אם לא אגלה משפחות, יהיה נזיר ולא יגלה משפחות אמר רבה בר בר חנה אמר ר' יוחנן "שם בן ארבע אותיות חכמים מוסרין אותו לתלמידיהן פעם אחת בשבוע ואמרי לה פעמים בשבוע אמר רב נחמן בר יצחק "מסתברא כמאן דאמר פעם אחת בשבוע דכתיב "זה שמי לעולם" לעלם כתיב *רבא סבר למידרשיה בפירקא א"ל ההוא סבא "לעלם" כתיב, רבי אבינא רמי: כתיב "זה שמי" וכתיב "זה זכרי" אמר הקב"ה "לא כשאני נכתב אני נקרא נכתב אני ביו"ד ה"י ונקרא באל"ף דל"ת. ת"ר בראשונה שם בן שתים עשרה אותיות היו מוסרין אותו לכל אדם, משברבו הפריצים היו מוסרים אותו לצנועים שבכהונה והצנועים שבכהונה מבליעים אותו בנעימת אחיהם הכהנים תניא אמר רבי טרפון פעם אחת עליתי אחר אחי אמי לדוכן והטיתי אזני אצל כהן גדול ושמעתי שהבליע שם בנעימת אחיו הכהנים אמר רב יהודה אמר רב "שם *בן ארבעים ושתים אותיות אין מוסרין אותו אלא למי שצנוע ועניו ועומד בחצי ימיו ואינו כועס ואינו משתכר ואינו מעמיד על מדותיו וכל היודעו והזהיר בו והמשמרו בטהרה אהוב למעלה ונחמד למטה ואימתו מוטלת על הבריות ונוחל שני עולמים העולם הזה והעולם הבא אמר שמואל משמיה דסבא: בבל בחזקת כשרה עומדת עד שיודע לך במה נפסלה שאר ארצות בחזקת פסול הן עומדות עד שיודע לך במה נכשרה ארץ ישראל מוחזק לפסול = פסול, מוחזק לכשר = כשר" הא גופא קשיא אמרת "מוחזק לפסול = פסול" הא סתמא = כשר והדר תני "מוחזק לכשר = כשר" הא סתמא = פסול? אמר רב הונא בר תחליפא משמיה דרב לא קשיא כאן מטהר עובדי כוכבים כדי שיתוספו עליהם גרים ולא נהירא דהא אמר ביבמות (דף מז.) עובד כוכבים הבא להתגייר אומרים לו מה ראית שבאת להתגייר תדע שישראל דווים ומוכים ואומרי' התם משום דיפרום הוא דאמר מר קטן גרים לישראל כספחת אלמא דבתר שיתגיירו קטן הם ובב"ב אבכרהם גר פירש לפי שהגרים בקיאין במצות (ה) ומדקדקין בהם קטנים הם לישראל כספחת דמתוך כן הקב"ה מזכיר עונותיהם של ישראל כספחת עונותיו לעונו וכה"ג מליגו גבי הלרפית (מ"ח יז) שאמרה מה לי ולך אים האלהים (כי) בתת לי להזכיר [לת] עוני שמתוך שהוא לדיק גמור היה גרלה לה שמזכיר הטם עונה וב"ר פירש דלפיכך קטנים שנטמעו בישראל ולון הקביה עורה אלא על משפחה מיוחסת וכן גרלה דמשום הכי מייתי הא דרבי חלבו על הא מילתא דר' חמא בר חנינא: כאן

[מאחרון לת. סנהדרין לח.

* בסמוך סו.

עדיות פ"ח מ"ז *שם לתת ודרחקות בני ציון

ג"ז שם שם לתת וקירבות בני ציון

[תוספתא דמיר פ"ח]

* בפוקרים אומרים לשם לעלם אלא מגרים נקרא בו ארבע קטר לדבר "חוס. מה שבעים קטר לאמות ל' ולא מוסרים אותם. אחרי דפוקרים הלא חוצרת לדבר" חוס

פסחים נ.

מיר כט. מולין ד. וש"נ

תוס' ר"י הזקן

מטהר. פי' ר"ש לעתיד לבא שלא יבדילם הקב"ה מאחר שנדבקו בהם משפחות ישראל. והרי"ף פי' בפרקין דלעיל בנושא שפחה כר' טרפון. משפחה שנטמעה נטמעה. נטמעו עמהם מפני עושרם אין הקב"ה מבדילם לעתיד לבא מאחר שנדבקו בהם משפחות הרבה. עיסה היא מדומעת מקמה ומים ומלח ומורסן כך כל הארצות משפחתם מעורבות כנגד משפחת בני ארץ ישראל וארץ ישראל עצמה היא מעורבת כנגד משפחת בני בבל שכל המשפחות הפסולות עלו מבבל ע"י עזרא שחזר הפסול לארץ ישראל. ולבדוק אחר משפחות בבל כל הבא לישא משם. למקום סכנה לפסול משפחות אנשי זרוע שיהרגום. היכלא שבועה בהיכלו של מקום אנו יודעים אותה משפחה. שנטמעה מחמת שלא נודע פסולה נטמעה ואין להפרישו מפסק מי נטמע ומי לא נטמע אלא יניחום מספק והם כשרים לעתיד לבא. ומסתברא דכר' יהודה ס"ל דאמר דממזרים יטהרו לעתיד לבא. בית הצריפה שנטמעה מחמת שלא נודע פסולה נטמעה:

נוסח

ר' גיטות לדפסיר רפסוק "וישב מצרף ומטהר כסף"

ז) לר' הבלה

ח) לר' הכטרה

[כתב רב אלפס סוף פ' המומר לענין גבי יכולין ממזרין ליעבר כיצד ממזר שנטמא שפחה וכו' והיינו דאמר"י כן לוי כסף מעטר ממזרין שנאמר וכו' וז"ל הגדפס שם בשם רש"י כסף מעטר דממזר יקח שפחה ויוליד ממנה בן ויתחלללה וכן פי' הר"ן בכוונה אמיתית של הרב אלפס וסיים אבל וכו' ע"ש]

נוסח/מחנה

נסיונות לקבוץ הגלה כיסוס לעומת אלף ישראל

כ א ב ג מיי' פי"ב מהל' מלכים הל"ג מוש"ע אה"ע פי' ג סעי' ה בהג"ה:

כא ד ה מיי' פי"ד מהל' תשלה הל"י:

נוסח

חילוק בין משפחות טבעון יעוד לאלו אלא יעוד ונטמעה

מחנה

"המאים מוסרים" ////// מסתברא כמאן ...

מספר אותיות הטהות ה' הטונים

נוסח

ענינים הקטונים לחסירת טאות ה' מנוי דוד

ג' אותיות לבני חנקת הענין יוחסים

[גם בגמ' דילן סתמים עכ: לתת להיות שאכל רבי טרפון בעצמו תרומה וע"ע בכורות לא: דר"ע שקל סדיון בכור ויעוב על אלו המלא בתיקון כלי שרת]

גליון הש"ס

גמ' היכלא בידינו. עיין תוי"ט פ"ב משנה ט' דכתובות:

מעטר הממזרים כסף לאחר עבודת ליבור של מיחד: **מבליעים אותו בנעימת אחיהם הכהנים.** לאותן שלא היו בקיאין בו ומברכין בשם בן ארבע אותיות, כשהיו מוסכין את קולם בנעימה אלו ממהרים להבליע את השם בן י"ב ולא היה נשמע לרבים מקול נעימות חבריהם בנעימת ביטוס קול שקוראין טרוף: **אחר אחי אמי.** שהיה כהן ור' טרפון היה כהן* בתוספתא דכתובות (פ"ה) מעשה בר' טרפון שקדם שלש מאות נשים בשמי בטרות כדי להאכילם תרומה: **לדוכן.** לברך ברכת כהנים: **ואיני מעמיד על מדותיו.** לנוטר איבה שמא יתמשך בו להנקם: **עד שיודע לך.** במשפחה שאתה בא ליבדק בה במה נפסלה: **עד שיודע לך במה נכשרה.** לריך אתה לבדוק אחר המשפחה כמו שאמרה משנתינו (לקמן דף עו.) ארבע אותיות שהן שמונה: להשיאו